

Liefde
die
bevrijdt

Over Gods onvoorwaardelijke
en oneindige liefde

FRANCINE RIVERS

Gods liefde is een
verterend vuur!
Zijn liefde voor
ons gaat alle
verstand te boven.

INLEIDING

Het Bijbelverhaal over Hosea heeft een grote rol gespeeld in mijn besluit om mijn leven aan Jezus Christus te geven. Ik was wel opgegroeid in de kerk, maar net als zovele anderen had ik jarenlang elke zondag in de kerkbanken gezeten zonder dat ik echt door het evangelie werd geraakt. Kennis is iets moois, maar het is de liefde – de liefde van Christus – die ons verandert. Toen ik me in het boek Hosea verdiepte, ontdekte ik hoe groot en geduldig Gods liefde voor mij – en voor alle mensen – is. Hoe kon ik Hem dan nog langer mijn liefde ontzeggen? En waarom had ik me zo lang verzet tegen een liefdesrelatie met Hem?

Op dat moment had ik al bijna tien jaar liefdesverhalen geschreven, maar pas toen realiseerde ik me dat Gods liefde voor ons oneindig veel dieper is dan de liefde waarover we in romans lezen en die we in romantische films zien. Gods liefde is een verterend vuur! Zijn liefde voor ons gaat alle verstand te boven. Die is zo hoog, diep en wijd dat de bloedstorting van Zijn eigen Zoon nodig was om onze zonden te verzoenen, om de weg naar Hem voor ons open te stellen. De liefde die Hij elk van ons aanbiedt, bezit een eeuwige kracht. Die liefde hangt niet af van onze gevoelens of omstandigheden. Want God is trouw, betrouwbaar, het rustpunt van ons hart. Hij biedt ons een liefdesband die wordt vervolmaakt door de inwoning van de Heilige Geest. Als we ja zeggen tegen Jezus, worden we met Hem verenigd, en zijn we zeker en veilig, wat er ook gebeurt. Hij zal ons nooit loslaten.

Toen ik me verdiepte in het boek Hosea, voelde ik dat God me aanspoorde om Zijn liefdesverhaal op te schrijven. Het leven van de profeet voorzag me van het verhaal. En terwijl ik het karakter van God bestudeerde, om zo het personage van

Michael zo goed mogelijk te kunnen neerzetten, bad ik dat mijn lezers het verschil zouden opmerken tussen de liefde waar ik tot dan toe over had geschreven (*eros*, of zintuiglijke liefde) en echte liefde – hartstochtelijk, zelfopofferend, onveranderlijk en eeuwig. Als lezers me schreven en zeiden dat ze graag een man zoals Michael wilden ontmoeten, antwoordde ik: ‘Dat kan! Zijn naam is Jezus!’ Dat is de reden waarom ik *Bevrijdende liefde* heb geschreven – zodat jij zou weten hoe geliefd je bent, dat God van je houdt en naar jou verlangt, wat je ook hebt meegemaakt. Want zelfs uit as kan Hij iets moois laten ontstaan (Jesaja 61:3). Hij maakt alle dingen nieuw.

Karin Buursma en ik hebben geprobeerd de voorbeelden van Gods eeuwigdurende liefde uit de roman te destilleren en aan de hand daarvan een boekje met overdenkingen te schrijven. Elke overdenking begint met een passage uit *Bevrijdende liefde*, waarin we Angel volgen op haar innerlijke reis van wanhoop en afwijzing naar redding, verlossing en uiteindelijk volledige bevrijding. We markeren de belangrijke geloofsthema’s in het verhaal – zoals hoop, de realiteit van Gods aanwezigheid, zelfs in moeilijke tijden, en de kracht van Gods vergeving, die mensenlevens verandert – en overwegen wat die in ons leven betekenen.

Alle overdenkingen zijn geworteld in de Bijbel, omdat we je telkens weer op Gods woord willen wijzen. Als je een antwoord wilt krijgen op de vraag wie God is en hoe Hij met ons wil omgaan, is dat immers de beste plaats om te zoeken.

Hoewel onze omstandigheden ongetwijfeld anders zijn dan die van Angel, zal ieder van ons ook veel in haar verhaal herkennen. Ook wij voelen ons vaak afgewezen of hebben zo’n

negatief beeld van onszelf dat we denken dat niemand van ons kan houden om wie we zijn. Pijn uit het verleden of een verwrongen Godsbeeld kan ervoor zorgen dat we Zijn liefde niet volledig durven omarmen of niet kunnen geloven dat Hij ons kan bevrijden van de dingen of omstandigheden die ons leven zo zwaar maken. Daarom hopen Karin en ik dat je dit boek aandachtig zult lezen. Het is ons gebed dat je aan het eind een duidelijker beeld zult hebben van wie God is en hoe Hij ernaar verlangt je te genezen en je te laten delen in Zijn liefde. We bidden je toe dat de waarheid over Gods bevrijdende liefde je hoop en vreugde zal schenken, terwijl je steeds meer leert te schuilen aan Zijn Vaderhart.

Als we ja zeggen
tegen Jezus,
worden we met Hem
verenigd, en zijn
we zeker en veilig,
wat er ook gebeurt.

AFGEWEZEN

We voelen ons allemaal weleens afgewezen. Soms gebeurt dat subtiel en soms heel bot. Als ik terugkijk op mijn leven, herinner me ik nog goed hoeveel pijn afwijzing kan veroorzaken. Ik weet nog dat ik als kind een keer in de deuropening van mijn moeders slaapkamer stond. Zij lag op bed en zei dat ik weg moest gaan, dat ik uit haar buurt moest blijven. Ik rende weg, diep gekwetst, ervan overtuigd dat mijn moeder niet van me hield. Andere moeders knuffelden en kusten hun kinderen. De mijne niet. De enige persoon aan wie mijn moeder een kus gaf, was mijn vader. Die vroege afwijzing was de eerste en de heftigste die ik me kan herinneren, maar er volgden er meer.

- ❧ Op school voelde ik me een buitenbeentje omdat alle populaire kinderen in de stad woonden en ik een aantal kilometer buiten de stad, op het platteland.
- ❧ Ik werd gepest en uitgescholden.
- ❧ Kinderen noemden de weg waaraan ik woonde ‘de Kippenlaan’.
- ❧ Meisjes maakten spottende opmerkingen over de jurkjes die mijn moeder had gemaakt en de afdankertjes van mijn nichtjes.
- ❧ Tijdens een zomervakantie deed ik mijn uiterste best om een zwemwedstrijd te winnen, maar uiteindelijk ging mijn nichtje, die op dat moment bij ons op bezoek was, er met de prijs vandoor.
- ❧ Op een bepaald moment was ik stapelverliefd op een jongen die alleen maar oog had voor knappere, slimmere meisjes dan ik.

☞ Het resultaat van mijn eindexamens was niet goed genoeg om toegelaten te worden tot de universiteit van mijn eerste keuze.

Als klein meisje huilde ik om de afwijzing die ik ervoer. Tegen de tijd dat ik een jaar of acht was, had ik geleerd om te doen alsof het me niets deed. En hoe ouder ik werd, hoe makkelijker dat me afging. Is dat niet de manier waarop de meesten van ons met onze pijn omgaan? We proberen het zo draaglijk mogelijk te maken tot het uiteindelijk verdwijnt.

Afwijzing is een wond. Soms heelt die snel. Soms duurt dat jaren. Maar hoe snel de wond ook heelt, er is maar weinig voor nodig om hem weer open te rijten, om weer de verscheurende pijn te voelen en het bloed eruit te zien druppelen. En soms wordt de afwijzing een infectie die je leven verziekt en verzwakt.

Maar soms zit er ook een andere kant aan de afwijzing die we ervaren, een kant die we nooit voor mogelijk hadden gehouden totdat er licht op schijnt en we op zoek gaan naar de liefde en aanvaarding waar we al vanaf de baarmoeder naar verlangen.

VERLANGEN NAAR AANVAARDING

Alex Stafford keek op Sarah neer. Zijn mond vormde een strakke lijn en hij observeerde haar zwijgend. Sarah stond zo stil als ze kon. Ze had vanmorgen zo lang naar zichzelf in de spiegel gekeken dat ze wist wat hij zou zien. Ze had de kin en de neus van haar vader, en het blonde haar en de lichte gelaatskleur van haar moeder. Ze had ook de ogen van haar moeder, al waren de hare zelfs nog blauwer. Sarah wilde dat papa haar mooi zou vinden en ze keek hoopvol naar hem op. Maar de blik in zijn ogen was niet vriendelijk. (...)

Het raam van de salon stond open en ze kon stemmen horen. (...) Sarah wilde gaan zitten om naar haar ouders te luisteren. Zo zou ze precies weten wanneer papa wilde dat ze weer binnenkwam. Als ze erg rustig deed, zou ze hen niet storen en dan zou mama alleen maar naar buiten hoeven te leunen en haar naam hoeven te roepen.

‘Wat moest ik dan, Alex? Je hebt nog nooit een minuut met haar doorgebracht. Wat moest ik haar dan zeggen? Dat het haar vader koud laat? Dat hij wenste dat ze nooit was geboren?’ Sarahs mond viel open. Ontken het, papa! Zeg dat het niet waar is!

Ieder van ons verlangt naar goedkeuring van de mensen die we bewonderen. Maar wat gebeurt er als we die niet krijgen?

Sarah had jarenlang het ideaalbeeld aanbeden dat ze van haar vader had gevormd. Ze hoopte dat hij zo van haar zou houden als ze altijd gedroomd had. Dat hij trots op haar zou zijn, aandacht aan haar zou schenken en in zijn nopjes zou zijn met haar. De waarheid die ze hoorde – dat haar vader wenste dat ze nooit geboren was – verpletterde haar. En het feit dat Alex haar afwees trok diepe sporen in haar ziel. Zijn woorden vonden een weg naar haar hart en legden de basis voor de diepste overtuigingen die ze over zichzelf vormde: dat ze waardeloos was, dat niemand van haar hield en dat het beter zou zijn geweest als ze niet bestond.

Afwijzing is voor iedereen – kind of volwassene – een zware last om te dragen. En toch hebben we geen keuze. Ieder van ons heeft ermee te strijden. Of die last nu op onze schouders is gelegd door een vriend of vriendin, een leerkracht of een collega, we hebben allemaal momenten meegemaakt waarin anderen ons uit balans hebben gebracht en ons – door hun beledigende woorden, hun spottende blik of het feit dat ze ons buitensloten – hebben laten weten dat ze ons niet goed genoeg vonden.

Welke afwijzende woorden hebben diepe sporen getrokken in jouw hart?

- ✎ ‘Ik hou niet meer van je.’
- ✎ ‘Je bent niet mooi of slim genoeg.’
- ✎ ‘Je bent saai.’
- ✎ ‘Niemand vindt jou aardig.’

Als degene die deze woorden tegen je zegt, je koud laat, kun je die woorden nog redelijk gemakkelijk van je af laten glijden. Dan haal je je schouders op of rol je met je ogen, en zijn die gemene woorden weer verdwenen. Maar meestal blijven de

woorden in je hoofd hangen en worden ze deel van je systeem. Dan komen ze steeds weer in je gedachten, bekijk je ze van alle kanten, en elke keer dat je dat doet, geloof je een beetje meer dat ze waar zijn.

Na verloop van tijd kunnen je hersenen ‘Ik hou niet van jou’ veranderen in: ‘Niemand zal ooit van je houden.’ ‘Je bent hier niet goed in’ kan ‘Je bent gewoon niet goed genoeg’ worden en later zelfs ‘Je bent waardeloos.’ De boodschap wordt steeds algemener, spreekt een steeds groter deel van je wezen aan en kalft je gevoel van eigenwaarde af. Uiteindelijk vraag je je zelfs af of je leven wellicht één grote vergissing is en je er eigenlijk niet had moeten zijn.

Hoe kun je verder als de afwijzingen van anderen je leven bepalen? In de volgende woorden uit een van de psalmen van David lees je Gods bevrijdende waarheid over de leugens in die afwijzingen.

U was het die mijn nieren vormde,
die mij weefde in de buik van mijn moeder.
Ik loof U voor het ontzaglijke wonder van mijn bestaan,
wonderbaarlijk is wat U gemaakt hebt.
Ik weet het, tot in het diepst van mijn ziel.
Toen ik in het verborgene gemaakt werd,
kunstig geweven in de schoot van de aarde,
was mijn wezen voor U geen geheim.
Uw ogen zagen mijn vormeloos begin,
alles werd in Uw boekrol opgetekend,
aan de dagen van mijn bestaan ontbrak er niet één.

(Psalm 139:13-16)

In deze krachtige woorden lees je hoe God ons heeft geschapen en dat Hij ons heel bewust heeft gemaakt. Vraag jij je soms af of jouw leven een vergissing is? *God heeft zelfs jouw ingewanden*

gevormd en heeft de dagen van jouw leven bepaald. Denk je dat je niets waard bent? *Je bent heel bewust geschapen, jij bent zoals je bent bedoeld.* Heb je het gevoel dat je hopeloos bent mislukt? *God heeft jou gegeven.* Voel je je alleen en heb je het gevoel dat niemand je ziet staan? *God ziet jou.*

Sarahs vader beschouwde haar als een vergissing, iets waaraan hij zich ergerde, een last die hij kwijt wilde raken. Haar moeders liefde voor haar was gebrekkig. Ze zag haar als een sta-in-de-weg voor de liefde van Alex. Maar de manier waarop haar ouders haar zagen was niet in overeenstemming met wie ze werkelijk was.

De diepste waarheid over jouw bestaan is dat je bent geschapen door God. Je bent geliefd. Hij kent je en ziet je. Sterker nog: God schept vreugde in jou!

Dat is ook het verrassende beeld dat Sefanja 3:17 van God laat zien:

**De HEER, je God, zal in je midden zijn,
Hij is de held die je bevrijdt.
Hij zal vol blijdschap zijn, verheugd over jou,
in Zijn liefde zal Hij zwijgen,
in Zijn vreugde zal Hij over je jubelen.**

Als degene die jou heeft gemaakt, blij is met jou en zich verheugt over jou, mag je zeker weten dat je absoluut niet ongewild of waardeloos bent. Nooit, wat iemand anders ook zegt. Als jij worstelt met afwijzing, laat de kwetsende woorden van die anderen dan de reden zijn dat jij je wendt tot degene wiens aanvaarding er echt toe doet. Laat de waarheid van *Zijn* woorden je hart vervullen en laat haar doordringen tot alle facetten van je bestaan. Je bent waardevol. Je bent gewild. Je bent geliefd.

Lees Psalm 139:13-16 nog een keer aandachtig door. Wat zeggen deze verzen je over de vraag hoe doelbewust je bent geschapen? God wil elke negatieve boodschap van afwijzing die jouw leven op dit moment bepaalt, vervangen door de bemoedigende woorden uit deze psalm. Welke negatieve gedachten geef jij aan Hem?

EEN WERELD ZONDER VRIENDELIJKHEID

Cleo nam een grote slok en slikte de tranen en de ellende weg en liet de verbittering en woede opkomen en wegebber. 'Mannen willen je alleen maar gebruiken. Als je hun je hart geeft, dan breken ze het.' (...) 'Het kan ze niets schelen.' (...) Sarah keek met grote, bange ogen naar haar. Ze trilde hevig. Cleo verslaptte haar greep. 'Je moeder heeft tegen me gezegd dat ik goed op je moet passen,' zei ze. 'En dat zal ik doen. Ik ga je de zuivere waarheid vertellen. Je moet luisteren en het onthouden.' Ze liet haar los en Sarah bleef muissstil zitten. Cleo keek dreigend naar het kleine meisje, liet zich in een stoel bij het raam vallen en nam weer een slok rum. Ze wees en probeerde haar hand recht te houden. 'Je fraaie papa trekt zich van niemand iets aan, en van jou al helemaal niet. (...) Vroeg of laat krijgt hij genoeg van [je moeder] en wordt ze afgedankt.

En jij ook. Dat kun je op je vingers natellen.'

Sarah huilde nu en bracht haar hand omhoog om de tranen van haar wangen te vegen.

'Niemand bekommert zich om een ander in deze wereld,' zei Cleo, die zich met de minuut verdrietiger en somberder voelde. 'We gebruiken elkaar allemaal op een of andere manier. Om je goed te voelen. Om je slecht te voelen. Om helemaal niets te voelen. De geluksvogels zijn er echt goed in. Zoals

*Merrick. Zoals je rijke vader. En anderen pakken gewoon
wat ze kunnen pakken.'*

Als je door de bril van je ervaringen naar de wereld kijkt, kun je een behoorlijk verwrongen beeld krijgen van de werkelijkheid.

De fijne wereld waarin de acht jaar oude Sarah dacht te leven, begon af te brokkelen toen ze haar vader ontmoette en zich realiseerde dat hij niet de man was die ze had gehoopt. Die wereld stortte nog verder in toen haar moeder haar wegstuurde met Cleo, die haar overduidelijk beschouwde als een blok aan haar been en wenste dat ze er niet was. En terwijl ze zich al afgewezen en alleen voelde, kreeg Sarah ook nog eens een knauw door Cleo's bittere woorden. Die zorgden ervoor dat ze ging twijfelen aan alle zekerheden die ze tot nu toe in haar leven had gehad, waaronder de warmte en liefde die ze van haar moeder had ervaren. Was niets daarvan echt? Was er niemand op deze wereld die oprecht om een ander gaf?

Dit zijn vragen die ieder van ons wel kent en die juist op de moeilijkste momenten in je leven door je hoofd kunnen spelen. Als je je moederziel alleen voelt, vraag je je misschien wel af of oprecht medeleven eigenlijk wel bestaat. Je wordt cynisch en neemt aan dat anderen altijd handelen uit egoïstische motieven. Dit soort gedachten hebben hun uitwerking op je hart. Als je gelooft dat de wereld koud en kil is en egoïsme en afwijzing hoogtij vieren, zul je je steeds meer naar binnen keren. Dan vertrouw je niemand meer. Dat kan immers niet. Niemand geeft om een ander, iedereen is alleen gericht op zichzelf en vriendelijkheid is een illusie.

Langzamerhand begin je in een belangrijke leugen te geloven: *Ik moet het alleen zien te redden want niemand anders heeft oog voor mij.*

In de Bijbel vind je een sterk tegengif tegen deze gedachte, en wel in de volgende prachtige tekst:

Sion zegt:

'De HEER heeft mij verlaten,
mijn Heer is mij vergeten.'

Maar kan een vrouw haar zuigeling vergeten
of harteloos zijn tegen het kind dat zij droeg?

Zelfs al zou zij het vergeten,

Ik vergeet jou nooit.

Ik heb je in Mijn handpalm gegrift.

(Jesaja 49:14-16a)

God ontkent niet dat er van alles misgaat in menselijke relaties. Misschien heb je wel afwijzing of onverschilligheid ervaren van de mensen die het meest van je zouden moeten houden, en doet dat je vreselijk veel pijn. Maar zelfs dan, zelfs in de zwaarste omstandigheden, ben je niet alleen en hoef je ook niet alleen je weg te zoeken in het leven. Want God zelf zal jou *nooit* vergeten. Je naam staat blijvend in Zijn hand gegrift. Hij houdt van ons met 'liefde die ons altijd zal vergezellen' (Jeremia 31:3). Gods liefde en barmhartigheid voor ons kent geen einde.

Ja, je zult in je leven mensen tegenkomen die je kwetsen, die je vergeten, of die je proberen te gebruiken voor hun eigen egoïstische doeleinden. Dat is een realiteit die deel uitmaakt van de gevallen wereld waarin wij wonen. En dat doet pijn. Maar er is meer. Egoïsme kan niet de enige basis zijn waarop onze wereld functioneert, omdat zij is geschapen en wordt geregeerd door een God die werkt vanuit liefde. Op de momenten dat we ons afgewezen voelen, dat we ons afvragen of er wel iemand is die om ons geeft, dat we het moeilijk vinden om ook maar een glimpje liefde en goedheid in de mensen om ons heen te ontwaren,

moeten we ons op God richten en onze kijk op de wereld door Hem laten bijstellen.

Cleo dacht dat haar waarheid de zuivere waarheid was, Gods waarheid, maar haar kijk op de wereld was verwrongen door haar eigen pijnlijke omstandigheden. Jesaja 40:11 geeft je een fascinerend beeld van hoe de wereld er *echt* uitziet voor mensen die op God vertrouwen:

Als een herder weidt Hij Zijn kudde:
Zijn arm brengt de lammeren bijeen,
Hij koestert ze, en zorgzaam leidt Hij de ooiën.

Als je je afvraagt of er nog wel liefde en medemenselijkheid in de wereld bestaat, houd je dan vast aan dit beeld van God. Kijk hoe Hij jou liefdevol met Zijn zorg omgeeft, zoals een herder zijn schapen leidt en hen dicht bij zijn hart draagt.

Als je je alleen voelt, afgewezen door de onvriendelijke en onverschillige reacties van anderen, mag je jezelf eraan herinneren dat Gods liefde en niet het egoïsme van de mensen de stuwende kracht is in je leven. Als je dat gelooft, kun je de drang om jezelf te beschermen en om altijd in je eigen belang te denken, laten varen. Als je ervan overtuigd bent dat God het voor je opneemt, word je bevrijd van de angst voor afwijzing en mag je in vrede leven, in de realiteit van Zijn onveranderlijke liefde.

Lees Jesaja 40:11 nog eens. Probeer het beeld dat daarin wordt geschetst voor je te zien en laat tot je doordringen dat God je met Zijn liefdevolle zorg omgeeft, zoals een herder voor zijn schapen zorgt.

Besef je wel hoe groot Gods liefde voor jou is? In dit dagboek beschrijft Francine Rivers Gods onvoorwaardelijke en oneindige liefde aan de hand van thema's uit haar beroemde roman *Bevrijdende liefde*: afwijzing, berusting, redding, bevrijding, verzoening en vernieuwing.

Elk hoofdstuk begint met een fragment uit de roman, gevolgd door een Bijbeltekst en een overdenking. De opdrachten, zoals verdiepende Bijbelstudie of een gebed, dagen je uit om verder over de thema's na te denken.

'Ik bid je toe dat de waarheid over Gods bevrijdende liefde je hoop en vreugde zal schenken, terwijl je steeds meer leert te schuilen aan Zijn Vaderhart.'

FRANCINE RIVERS

Bevrijdende liefde betekende de doorbaak voor **Francine Rivers**. Nog steeds ervaren lezers overal ter wereld hoe dit verhaal hen de ogen opent voor Gods liefde. Het maakt niet uit of je de roman nu gelezen hebt of niet; door de thema's verder uit te diepen wil dit dagboek je helpen om een duidelijker beeld te krijgen van God en hoe Hij ernaar verlangt je te genezen en je te laten delen in Zijn liefde.

NUR 707

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT

